

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
Johan Lundqvist

Promemoria – Betalningslösning för trängselskatt

Transportstyrelsen har givits möjlighet att svara på remissen ”Betalningslösning för trängselskatt” (Fi2015/00248).

Transportstyrelsen har vid flera tillfällen under Skatteverkets arbete med författande av promemorian, tagit del av och kommenterat innehållet. Under dessa kontakter har vi argumenterat för fördelarna med alternativ 2 framför alternativ 1. En del av den argumentationen är också återgiven i promemorian och upprepas därför inte i remissvaret. Transportstyrelsen nöjer sig med att i detta sammanhang konstatera att alternativ 1, utifrån myndighetens perspektiv, ställer krav som tillsammans gör att implementering av betalningslösning för trängselskatt via transponder förlorar sin mening. Därmed kvarstår att alternativ 2 förordas framför alternativ 1. Innehållet i det följande ska också läsas i förhållande till innehåll och förslag i alternativ 2.

En del av det som tas upp i remissvaret är sådant som varit uppe till diskussion med Skatteverket under skrivandets gång men som Transportstyrelsen ändå finner skäl att nämna även här..

Reflektioner/synpunkter

Enligt alternativ 2 ska väganvändaren vara skattskyldig för trängselskatt om fordonet är utrustat med en transponder som är kopplad till ett avtal med en betalningsförmedlare. Som Skatteverket också nämner i promemorian betyder det att skattskyldighet för passager i tullområdet kan skifta under månaden. Så blir fallet om t.ex. en väganvändare svartlistas av den betalningsförmedlare denne har kontrakt med. Detta betyder att skattebeslut då måste fattas på samma bil på bas av såväl OASI som fordonsägare under

samma månad. Det kan också uppkomma situationer där väganvändaren byter ombordenhet under en kalendermånad. I det fallet behöver två skattebeslut att fattas på samma bil men med hänvisning till två olika OASI. Det behöver säkerställas att 11 § lagen (2004:629) om trängselskatt är förenlig med beskrivna situationer.

I avsnitt 6.5 föreslår Skatteverket att uppgift om OASI samt uppgift om betalningsförmedlaren och dennes adress ska föras in i vägtrafikregistret under punkten 2 ”Uppgifter i beslut om trängselskatt och tilläggsavgift” i bilaga 5 till förordning (2001:650) om vägtrafikregister. Samma uppgifter behöver också finnas under punkten 1 ”Uppgifter om passagen” i nämnda förordning.

Som en förlängning till ovanstående behöver det också säkerställas att punkten 1 i 5 § lagen (2001:558) om vägtrafikregister är förenlig med registrering av OASI i vägtrafikregistret.

I avsnitt 6.5 för Skatteverket också ett resonemang omkring definitioner. I resonemanget förslås att definitioner av fordonsutrustning respektive betalningsförmedlare ska föras in i förordningen (2001:651) om vägtrafikdefinitioner. Transportstyrelsen menar att definitioner av slag som ovan, om inte särskilda skäl föreligger, hellre bör föras in i lagen (2001:559) eller förordningen (2001:651) om vägtrafikdefinitioner. Detta gäller även begreppen väganvändare, vägtull och avgiftsupptagare som Skatteverket menar också bör definieras.

Skatteverket föreslår i avsnitt 6.4 att uppgiftsskyldigheten för EETS-respektive icke EETS-betalningsförmedlare ska behandlas på olika sätt. Gällande EETS-betalningsförmedlare ska uppgiftsskyldigheten regleras både genom lag och i avtal mellan betalningsförmedlare och avgiftsupptagare. Gällande icke EETS-betalningsförmedlare föreslår Skatteverket att uppgiftsskyldigheten endast ska regleras i avtalet. Transportstyrelsen finner Skatteverkets argumentation bakom förslaget inkonsekvent. Gällande EETS-betalningsförmedlare menar Skatteverket att uppgiftsskyldigheten både ska lagstadgas och finnas i avtalet mellan betalningsförmedlare och avgiftsupptagare. Detta för att säkerställa att kravet alltid ska gå att hänvisa till även om det skulle falla bort i förhandlingarna mellan parterna. Till denna vinkel återkommer inte resonemanget kring icke EETS-betalningsförmedlare. Istället betonas att en liknande reglering måste finnas också för icke EETS-betalningsförmedlare men att den endast behöver finnas med i avtalet. Här hänvisas till att lagen om elektroniska vägtullssystem endast gäller EETS-betalningsförmedlare och att det vore olämpligt att enbart låta en enda bestämmelse i lagen om elektroniska vägtullssystem vara tillämplig för andra betalningsförmedlare än EETS-betalningsförmedlare. Transportstyrelsen menar att det är än mer

olämpligt att låta en lag, i detta fall lagen om elektroniska vägtullssystem, endast omfatta vissa av de aktörer som är verksamma inom området. I detta har vi som Skatteverket också skriver, hänvisat till likabehandlingsprincipen.

I avsnitten 5.14 och 6.10 föreslår Skatteverket sig själva som avgiftsupptagare då trängselskatt ska tas ut i ett vägtullsområde men att Trafikverket ska utföra avgiftsupptagarens uppgifter å Skatteverkets vägnar. Transportstyrelsen berörs inte direkt av frågan och tar därför inte ställning i sak. Emellertid vill vi peka på att det finns flera aspekter att ta hänsyn till. Å ena sidan ser Transportstyrelsen rimlighet i Skatteverkets resonemang om att det är avgiftsupptagaren som tar emot en betalning av vägtull och att det då ter sig naturligt att Skatteverket så som varande beskattningsmyndighet innehar rollen som avgiftsupptagare. Å andra sidan listas i artikel 5 till kommissionens beslut 2009/750/EG av den 6 oktober 2009 om definitionen av det europeiska systemet för elektroniska vägtullar och tekniska uppgifter för detta, ett antal rättigheter och skyldigheter för avgiftsupptagaren. T.ex. punkterna 2 och 6 i listan ter sig utifrån Transportstyrelsens perspektiv perifera i förhållande till Skatteverkets övriga verksamhet.

Detta ärende har beslutats av stabschef Jacob Gramenius, GD-stab. I den slutliga handläggningen av ärendet deltog tf avdelningsdirektör Jan-Olov Öhrn, verksjurist Daniel Granqvist, jurist Larissa Rosenbrant, utredare Astrid Edlund, utredare Jonas Maran, BRM Lovisa Gregard och kvalificerad utredare Jonny Geidne, den senare föredragande.

Jacob Gramenius
Stabschef